

[Ingerlise Koefoed]

har diskuteret moderniseringsplanen i finansudvalget, at vel kunne man drøfte den med personalet, vel kunne man måske også drøfte den med organisationerne, vel tog man ud og deltog i FTFs møder og fortalte om, hvad det egentlig var, man ville lave, men det har også vist sig, at personalet ikke har haft lejlighed til sige ret meget om, hvad det mente om den. Det har også vist sig, at det vil blive vanskeligt for personalet at få kritiske indslag i den moderniseringsavis, som man nu skal bruge næsten 3 mill. kr. på, og igennem hvilken man altså skal sprede det glade budskab om moderniseringen ud til institutionerne.

Vi stemte imod forslaget om en moderniseringsavis, ikke fordi vi har noget imod information, men fordi vi har noget imod ensidig information, og vi har i høj grad på fornemmelsen, at den information, der kommer til at udgå ad denne vej, bliver meget ensidig og meget indoktrinerende.

I forbindelse med moderniseringsplanen er der varslet nogle uddannelser. Personalet skal til efteruddannelse i modernisering. Det skal vide, hvad det er, der skal gøres, når man skal modernisere den offentlige sektor, men jeg vil meget gerne have lov til at spørge finansministeren om nogle ting i forbindelse med uddannelsesprogrammerne i øvrigt i den offentlige sektor.

Jeg har forstået, at når man skulle lave indtægtsdækket virksomhed, så skulle det give institutionerne en mulighed for at udvide deres aktivitet og få ekstra indtjening. Jeg har også forstået, at det er blevet pålagt eller drøftet med en del af læreanstalterne, at man nu skal til at have indtægtsdækket efteruddannelse. Det drejer sig f.eks. om forvaltningshøjskolen, og det drejer sig aktuelt nu om Danmarks biblioteksskole. Man skal til at opkræve gebyr for de efteruddannelseskurser, som man ifølge loven er forpligtet til at igangsætte, og – det er der blevet sagt – man skal indskrænke sit budget lige så meget, som man får indtægter ved sin efteruddannelsesvirksomhed. Jeg vil spørge: er det i overensstemmelse med det, der er blevet sagt, at den indtægtsdækkede virksomhed skulle give institutionerne mulighed for nogle aktiviteter, hvorved de f.eks. også kunne ansætte flere mennesker?

Hvornår har man tænkt sig at disse uddannelser skal gå i gang? Hvem skal betale

for dem? Er der i kommunerne reserveret penge til, at de mennesker, der f.eks. skal på efteruddannelse på Danmarks biblioteksskole i 1985, kan komme det? Har kommunerne fået besked om disse ting? Er der i statens forskellige institutioner penge til at sende folk af sted på forvaltningshøjskole? Alle sådan nogle ting gør, at vi bliver meget mistænksomme over for, hvad det egentlig er, der er ved at ske for personalet med denne moderniseringsplan. Alt det vil jeg selvfølgelig gerne have noget at vide om her i dag. Jeg vil gerne også have at vide, hvordan personaleorganisationerne har reageret på disse ideer, og jeg vil godt have at vide – det har jeg bedt om igennem finansudvalget – hvor det er, man skal have indtægtsdækket virksomhed, bl.a. inden for uddannelserne, hvilke institutioner der skal tage penge for uddannelse, og hvilke der ikke skal gøre det.

Hr. Fogh Rasmussen talte om frihed under ansvar. Det var et af de gode ord, som han brugte heroppe. Jeg har på fornemmelsen, at personalet tvært imod at få frihed nok får ansvar, men det er kommet meget slemt i klemme med alle disse moderniseringsplaner. Det er det nok, fordi formålet med moderniseringsplanen i virkeligheden hverken er at forbedre servicen over for publikum eller at give personalet større frihed. Formålet med moderniseringsplanen er at spare i den offentlige sektor. Hvorfor så bruge alle de smukke ord, hvorfor så være så fuld af glæde over, at man nu har fundet på disse ting? Hvorfor ikke sige det rent ud?

Hele spørgsmålet om at inddrage organisationerne og samtidig sige til dem, at nu må de i øvrigt opføre sig ordentligt, for ellers kan de ikke forvente at blive inddraget, afslører noget om, hvad det egentlig er, der ligger bag de ideer.

Jeg vil altså især bede om at få svar på de ting, jeg har spurgt om vedrørende efteruddannelserne. Jeg mener, at nogle af de ting ikke kan fungere, sådan som de er lagt op. Jeg mener i det hele taget ikke, at den offentlige sektor kan komme til at fungere ordentligt, hvis personalet skal have på fornemmelsen, at det, der i hvert fald var dets mulighed for at udvikle sig og videreudvikle sig, også er ved at være en umulighed for det.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):